

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011045
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323011045.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 01.03.2024, č. k. 11Nt/13/2023-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.04.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta napadnutým uznesením zo dňa 01.03.2024, č. k. 11Nt/13/2023-28, rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vedeného v prvom stupni na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 31T/49/2020, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 28-30 spisu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdený (č. l. 27 spisu), ktorú následne odôvodnil písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 33 spisu) ako aj vlastnoručným písomným podaním (č.l. 34-35 spisu).

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu v písomnom odôvodnení sťažnosti po úvodnej rekapitulácii záverov napadnutého uznesenia namietal, že nesúhlasí s rozhodnutím Okresného súdu, nakoľko mal za to, že ním uvedené skutočnosti dostatočne odôvodňujú a spĺňajú zákonné predpoklady na povolenie obnovy konania. Žiadal, aby sťažnostný súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj postup, ktorý mu predchádzal. Navrhol, aby sťažnostný súd zmenil napadnuté uznesenie a následne rozhodol tak, že obnovu konania vedeného v prvom stupni na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 31T/49/2020 povoľuje.

Odsúdený vo vlastnoručnom písomnom odôvodnení sťažnosti namietal, že súd nebral do úvahy nové skutočnosti, nakoľko je Maďar, tak ho asi zle rozumel, lebo v uznesení nie je všetko, čo žiadal. Uviedol, že v roku 2019 mal vážne psychické problémy, chodil na probačný dohľad, jedného dňa mu „preplo“ a zavola probačnej úradníčke a povedal jej, že ide spraviť protest proti D.. Ona mu povedala, aby k nej prišiel na pohovor, čo aj spravil. Povedal jej, že nakúpi trávové planty a bude ich mať doma, kým nebude spravodlivosť. To aj spravil, zohnal veci a pustil sa do toho. Probačnej úradníčke každý deň písal na telefón, čo robí. Rastliny dával aj do okna domu, po čase sa tam chodila pozerat celá dedina, aj vykrikoval z okna, že to je protest za D.. Bol na tom tak psychicky zle, že nevedel, čo robil. Trvalo to mesiac, potom prišli kukláči. Potom ho dali do väzby a v roku 2020 ho ústav dal na psychiatriu do Trenčína, kde bol dva mesiace, ale nepomohlo mu to, nakoľko zlý psychický stav pokračoval aj po vrátení späť do Leopoldova. Na hlavnom pojednávaní mu bolo povedané, že tento trest mu budú rušiť a budú ho brať v tom druhom treste, čo má v Trnave a že mu spravia súhrnný a úhrnný trest. Preto zoberal vyhlásenie, bolo mu to jedno

a bol mimo. V Galante mu dali 10 rokov a v Trnave 9 rokov tak, že má 19 rokov spolu nespravodlivý súhrnný a úhrnný trest. V roku 2023 ho ústav dal opäť do Trenčína na psychiatriu, kde mu zistili diagnózu a nasadili správnu liečbu. Žiadal, aby vyžiadali z Trenčína dokumenty, kde mu zistili diagnózu.

V ďalšom dôvodil, že žiadne drogy nepredával, mal psychické problémy a nevedel, čo robil. K obnove konania uviedol a žiadal, aby bola vypočutá jeho mama, preto sa stretla aj s E. F., kde sa ho pýtala, že prečo na neho vypovedal a E. povedal, že si to vymyslel. Ďalej žiadal súd o vyžiadanie dokumentov z Trenčína, kde mu zistili diagnózu. Taktiež žiadal, aby bola vypočutá dôveryhodná osoba probačná úradníčka, ktorá vedel o jeho zlom psychickom stave a ktorá ho potvrdí. Záverom žiadal povoliť obnovu konania, lebo chce mať spravodlivý proces.

Okresný prokurátor sa ihneď, po vyhlásení napadnutého uznesenia, vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 27 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k správne právnemu záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bolo možné návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovieť.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení sťažnostný súd vo všeobecnosti uvádza, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v konkrétnej trestnej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz, síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené aj krajský súd dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku v predmetnej trestnej veci neboli splnené.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, ktorú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol aj okresný súd, a to, že zo strany odsúdeného neboli predložené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo so zreteľom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o obhajobou uvádzané nové skutočnosti, ktoré by mohli odsúdenému privodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine, tieto vyhodnotil aj krajský súd ako nedôvodné. V prvom rade je potrebné uviesť,

že k ustáleniu viny odsúdeného v konaní Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 31T/49/2020 došlo na základe vyhlásenia odsúdeného (vtedy obžalovaného) o vine, ktoré súd prijal. K tomu krajský súd pripomína, že vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní sa odsúdený (vtedy obžalovaný) vzdal práva na vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania, teda konania, na ktorom sa pred súdom vykonávajú dôkazy (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 225/2016-19).

Krajský súd taktiež súhlasí so zisteniami prvostupňového súdu, že okolnosti dôležité pre rozhodnutie súdu ohľadne návrhu odsúdeného na obnovu konania bolo v danom (procesnom) momente možno zistiť už inými do daného času vykonanými dôkazmi - totiž (i) odsúdený sám uviedol, že v pôvodnom konaní učinil pred súdom vyhlásenie viny po poučeníach súdom, ktorým poučeniam porozumel, (ii) v pôvodnom konaní bol psychický stav odsúdeného znalecky (vyčerpávajúco) skúmaný (aj pozorovaním v zdravotníckom zariadení), pričom závery znalca psychiatra bral súd do úvahy pri prijatí odsúdeným vyhlásenej viny a tiež pri ukladaní trestu/ochranného opatrenia, keďže pred vyhlásením rozsudku boli závery znaleckého skúmania na hlavnom pojednávaní riadne oboznámené podľa znenia zápisnice z hlavného pojednávania, a napokon (iii) správy zasielané odsúdeným (v tom čase obvineným) probačnej a mediáčnej úradníčke súdu boli pri znaleckom skúmaní brané do úvahy (viď odpoveď znalca na otázku č. 14 na č. I. 261 zv. 2 vyšetrovacieho spisu).

Z dôvodov, ktoré správne uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd, nemožno uvedené námietky odsúdeného, ktoré smerujú proti správnosti výrokov o vine a o treste, posúdiť tak, že by preukazovali existenciu nových skutočností, nových dôkazov, ktoré by boli spôsobilé privediť odsúdenému priaznivejšie rozhodnutie o vine alebo o treste. Namietané skutočnosti odsúdeným, ohľadom jeho psychického stavu/tvrdení svedkov, na ktoré odsúdený poukazuje, ako aj všetky nesprávnosti v postupe súdov, ktoré viedli k vydaniu právoplatného rozhodnutia vo veci odsúdeného, ohľadne ktorého sa domáha obnovy konania, boli prvostupňovému súdu známe už v čase rozhodovania o vine a treste obžalovaného. Súdy sa týmito dôkazmi, respektíve psychickým stavom ako i správam odsúdeného zasielaným probačnej úradníčke zaoberali a tieto vyhodnotili. Nie je v právomoci súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania, aby sa zaoberal vecnou správnosťou hodnotenia dôkazov, ani správnosťou postupu súdu, ktorý rozhodol v merite veci. V tomto smere tunajší súd poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom sa prvostupňový súd zaoberá povahou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku a z toho vyplývajúceho oprávnenia súdov posudzovať skutkové a právne otázky. Rovnako možno odkázať aj na tú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej prvostupňový súd definuje, čo je možno považovať za nové dôkazy alebo nové skutočnosti, spôsobilé privediť rozhodnutie o povolení obnovy konania. Rovnaká úvaha platí aj vo vzťahu k námietkam ohľadom nesprávnej predstavy odsúdeného o treste, ktorý by mohol dostať niekedy v budúcnosti v inej, dosiaľ neskončenej trestnej veci, ktoré tvrdenia odsúdený opätovne namietal aj v sťažnosti. Týmito námietkami sa prvostupňový súd zaoberal, vyhodnotil ich v odôvodnení napadnutého uznesenia. Aj krajský súd zastáva názor, že ani v tomto prípade nejde o novú skutočnosť, ale o skutočnosť, ktorá nie je Trestným poriadkom zamýšľaným ani predpokladaným dôvodom/podmienkou obnovy konania. Totiž, správne okresný súd poukázal na to, že nie je dôvodom obnovy právoplatne skončeného konania, ak v nejakej inej, dokonca ešte ani nie právoplatne skončenej trestnej veci, súd uložil odsúdenému za inú jeho trestnú činnosť samostatný trest (t. j. nie súhrnný, ani mu nebolo upustené od uloženia súhrnného či ďalšieho trestu). Spôsob, akým sa súd vysporiadal s tvrdenými skutočnosťami odsúdeným, nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o povolení obnovy konania a to aj napriek tomu, že odsúdený s rozhodnutím súdov o tejto otázke nesúhlasí.

Totiž samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Inak vyjadrené, právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté odsúdeným.

Z uvedených dôvodov je potom potrebné považovať za nedôvodné ostatné sťažnostné námietky odsúdeného, ktoré sú odôvodňované rovnakými argumentmi, ako jeho návrh na povolenie obnovy konania, príp. tými argumentami, ktoré vyslovil na verejnom zasadnutí pred okresným súdom.

V intenciách už uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení krajský súd uzatvára, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene rozhodnutia o vine a treste odsúdeného. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom

rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.